

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **M. B.**, proti žalované: **Územní správa sociálního zabezpečení pro Ústecký kraj, Liberecký kraj, Královehradecký kraj a Pardubický kraj, OSSZ Louny**, se sídlem Louny, Pod Nemocnicí 2378, v řízení o námitce podjatosti ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Nao 126/2025,

t a k t o :

Soudci druhého senátu Nejvyššího správního soudu Mgr. Eva Šonková, JUDr. Karel Šimka a JUDr. Tomáš Kocourek **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Nao 126/2025.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal u Krajského soudu v Ústí nad Labem žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, kterou se domáhal, aby soud (i) určil, že jednání žalované, spočívající ve vedení žalobce jako osoby povinné k úhradě sociálního pojištění, je nezákonným zásahem, (ii) zakázal žalované v tomto zásahu pokračovat, (iii) uložil žalované povinnost přestat vymáhat blíže neoznačené pohledávky vůči žalobci, dokud nebude doložen platný právní titul státního občanství České republiky, (iv) uložil žalované povinnost vrátit částku neoprávněně strženou z účtu žalobce dne 10. 4. 2025 na základě blíže neoznačeného exekučního příkazu, který byl předmětem blíže neoznačené námitky a (v) vyslovil, že blíže neoznačená pohledávka, i kdyby byla oprávněná, je *nezaplatitelná*, jelikož se v České republice nenachází zákonné peníze. Věc je vedena u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 141 A 28/2025. Poté, co byl krajským soudem poučen o složení senátu, který bude o žalobě rozhodovat, vznesl žalobce dne 23. 8. 2025 námitku podjatosti vůči soudcům rozhodujícím v uvedené věci a jejich případným zástupcům. Krajský soud následně postupoval podle § 8 odst. 5 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o této námitce. Věc byla přidělena druhému senátu Nejvyššího správního soudu. Poté, co byl žalobce poučen o složení tohoto senátu a o možnosti uplatnit námitku podjatosti, podal dne 29. 9. 2025 obdobnou námitku rovněž vůči všem členům druhého senátu Nejvyššího správního soudu a jejich případným náhradníkům.

[2] Žalobce v námitce uvádí, že jmenovaní soudci jsou v „systémovém střetu zájmů“, neboť jako členové soudní moci působí v rámci právního systému, jehož legitimitu žalobce zpochybňuje. Tvrdí, že tito soudci nemohou nestranně rozhodovat ve věci, která se podle něj dotýká jejich vlastního právního postavení. Podle žalobce Česká republika *de iure* nikdy nevznikla jako právní nástupce Československé socialistické republiky, a proto považuje jejich občanství i oprávnění vykonávat soudcovskou funkci za právně neplatné.

[3] Dále namítá, že řízení před Nejvyšším správním soudem je vedeno osobami, které nejsou způsobilé k výkonu státní moci, neboť údajně nedisponují platnými doklady totožnosti a nejsou oprávněny prokazovat své občanství. Argumentuje absencí právního aktu, kterým by došlo k přechodu občanství z Československé socialistické republiky na Českou republiku, a dovozuje, že tímto chybí základní atribut státní moci, kterým jsou občané. Na podporu svých tvrzení odkazuje na ústavní zákony z let 1990–1993, z nichž podle něj vyplývá, že Československá socialistická republika nebyla právně zrušena a Česká republika je pouze fiktivní entitou. V této souvislosti zpochybňuje platnost občanských průkazů, cestovních pasů i rodných listů vydaných po roce 1993, které dle jeho názoru nesplňují náležitosti veřejných listin. Z uvedených důvodů považuje úkony soudů a správních orgánů České republiky za právně nicotné.

[4] Námitka podjatosti byla v souladu s rozvrhem práce Nejvyššího správního soudu předložena k rozhodnutí 21. senátu tohoto soudu. Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. a na něj navazující ustálené judikatury platí, že o námitce podjatosti člena senátu Nejvyššího správního soudu rozhoduje jiný senát téhož soudu (srov. například usnesení tohoto soudu ze dne 10. 7. 2003, č. j. Nao 28/2003-5, č. 49/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 12. 2. 2013, č. j. Nao 7/2013-47).

[5] Ačkoli žalobce směřuje svou námitku vůči všem soudcům zařazeným do druhého senátu Nejvyššího správního soudu a rovněž vůči soudcům prvního senátu, kteří by mohli v případě dlouhodobé nepřítomnosti některého ze členů druhého senátu nastoupit jako náhradníci, podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je třeba námitku posuzovat pouze ve vztahu k zákonným soudcům určeným k rozhodnutí v dané věci, tj. soudcům druhého senátu, kteří budou podle rozvrhu práce rozhodovat o kasační stížnosti žalobce (srov. například usnesení ze dne 9. 8. 2022, č. j. Nao 112/2022-50). Nejvyšší správní soud se proto zabýval pouze námitkou podjatosti vznesenou vůči Mgr. Evě Šonkové, JUDr. Karlu Šimkovi a JUDr. Tomáši Kocourkovi. O námitce podjatosti vůči jiným soudcům by bylo namísto rozhodovat pouze tehdy, pokud by některého z uvedených soudců zastupovali.

[6] Soudci druhého senátu Mgr. Eva Šonková, JUDr. Karel Šimka a JUDr. Tomáš Kocourek ve svých vyjádřeních shodně uvedli, že se necítí být podjatí, a že nemají žádný vztah k účastníkům řízení ani k projednávané věci.

[7] Námitka podjatosti není důvodná.

[8] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. platí, že *soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem*

pokračování

k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[9] Žalobce ve své námitce podjatosti neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné dovodit vztah soudců druhého senátu Nejvyššího správního soudu k projednávané věci či k účastníkům řízení, a které by mohly vzbuzovat pochybnosti o jejich nepodjatosti. Takové skutečnosti nevyplývají ani z vyjádření dotčených soudců, ani z obsahu soudního spisu.

[10] Podle názoru žalobce má podjatost soudců vyplývat z tvrzené neexistence právní kontinuity České republiky a z jeho přesvědčení, že Československá socialistická republika nadále právně existuje. Z toho dovozuje, že soudci Nejvyššího správního soudu nemohli být řádně jmenováni do svých funkcí.

[11] Takto formulovaná námitka však nesměřuje proti osobnímu poměru soudců k věci nebo k účastníkům řízení, nýbrž zpochybňuje samotnou existenci státních institucí České republiky, včetně její soudní moci. Takové tvrzení se proto zcela vymyká institutu podjatosti ve smyslu § 8 s. ř. s. Námitky, jimiž žalobce zpochybňuje legitimitu soudní moci České republiky či oprávněnost výkonu funkce jejich soudců, nelze považovat za relevantní pro posouzení podjatosti ve smyslu citovaného ustanovení.

[12] Vzhledem k tomu, že žalobcem tvrzené skutečnosti nemohou představovat důvod pro vyloučení soudců ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s., a jiné relevantní skutečnosti žalobce neuvedl, přičemž takové skutečnosti nevyplývají ani ze soudního spisu, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že soudci druhého senátu Nejvyššího správního soudu uvedení ve výroku tohoto usnesení nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. Nao 126/2025.

[13] Závěrem Nejvyšší správní soud konstatuje, že s ohledem na dosavadní průběh řízení a obsah uplatněných námitek podjatosti nepovažoval za účelné zasílat žalobci samostatné poučení o složení senátu rozhodujícího o této námitce. Takový postup by totiž mohl vést k dalšímu řetězení zjevně účelových námitek, které nesměřují k ochraně práv žalobce a nejsou způsobilé zpochybnit nestrannost žádného ze soudců rozhodujících v této věci.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2025

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu